

**БРАТЯ ГРИМ
КАРЛ ИНАХ, САЛВИЙ БРАБОН
И ГОСПОЖА ЛЕБЕД**

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

Готфрид, по презиме Карл, бил крал на Тонгерн и живеел край Маас в крепостта си Меген. Той имал син на име Карл Инах, когото прогонил от страната, понеже онзи бил изнасилил девица. Карл Инах побягнал в Рим при чичо си Клоадих, който живеел там като заложник, и бил приет от него с всички почести. В Рим Карл Инах живеел у един сенатор на име Октавий, додето, поради жестокостта на Сула, бил принуден да напусне града и да избяга в Аркадия. Там обаче живеел проконсулт Луций Юлий, който имал две дъщери, едната от които се казвала Юлия, а другата — Германа. Тъкмо в Германа се влюбил Карл Инах, откровил ѝ, че е кралски син, и я придумал да избягат. Една нощ взели най-ценните дреболии от имуществото ѝ, измъкнали се скришом и доплавали до Италия, близо до Венеция. Тук яхнали коне, добрали се през Милано, Савоя и Бургундия до Франция и след четири дена се озовали в Камбре. Оттам продължили към едно място, където тогава се издигал замък с името Сенес, и спрели да си отдъхнат в красива долина. В една игрива река във въпросната долина плували лебеди; един от слугите им, който бил стрелец, опънал лъка и пратил една стрела. Ала не улучил, уплашеният лебед се вдигнал във въздуха и се скрил в скута на красивата Германа. Възрадвана от това чудо, пък и понеже лебедът е птица, носеща добро, тя попитала Карл Инах, съпруга си, как викат на лебеда на родния му език. „На немски, отвърнал той, му викат «свана».“ „Тогава, казала тя, от днес насетне ще се казвам не Германа, а Лебед“; понеже се страхувала да не бъде някой ден разпозната по истинското си име. Поради изобилието на лебедите цялата местност получила наименованието Лебедовата долина (Валансиен) на Шелде. Жената взела оня лебед със себе си, хранела го и се грижела за него. След това Карл, придружен от госпожа Лебед, достигнал замъка Флоримон, недалеч от Брюксел, където научил за смъртта на баща си Готфрид Карл и тутакси се отправил към дома. В Льовен принесъл жертва на боговете си, а в Тонгерн бил приет с радостно ликуване като крал и наследник. След което Карл Инах господствал известно време в мир и създал със съпругата си син и дъщеря. Синът бил наречен Октавиан, а дъщерята отново Лебед. Малко след това Ариовист, кралят на саксите, влязъл във война с Юлий Цезар и римляните; Карл Инах се присъединил към Ариовист и потеглил срещу римляните, ала паднал мъртъв в битката край Безансон. Госпожа Лебед, неговата вдовица, се скрила с децата си в

замъка Меген на Маас и се бояла, че брат ѝ, Юлий Цезар, иска да я издири. Кралството Тонгерн отстъпила на Амбиорикс, но лебеда взела със себе си в Меген, пуснала го в крепостния ров и често го хранела от собствената си ръка в памет на съпруга си.

Във войската си Юлий Цезар имал един герой на име Салвий Брабон, произлизащ от коляното на Франк, сина на Хектор от Троя. Юлий Цезар, който искал малко да си отдъхне от тегобите на войната, отседнал в замъка Клеве; Салвий Брабон се развличал в околността с лък и стрела, като си мислел за досегашния си живот и си припомнял вещия сън, който сънувал една нощ. Потънал в мисли, той се озовал неочаквано на брега на Рейн, който тече недалеч от замъка Клеве, и в реката съзрял белоснежен лебед; той си играел и кълвял с човка една лодка до брега. Салвий Брабон наблюдавал с наслада и удивление тази игра и, свързвайки доброто реноме на тази птица със собствения си сън, се качил в ладийката; лебедът полетял пред него кротко и без страх, сякаш му показвал пътя; рицарят поверил себе си Богу и решил да го последва. Съвсем спокойно лебедът го повел по течението на реката и Салвий се оглеждал наоколо дали няма да забележи нещо; така пътували дълго, додето най-сетне лебедът разпознал крепостта Меген, където живеела господарката му, отглеждаща като вдовица в чужда страна с мъка двете си деца. Когато лебедът съзрял обичайното си обиталище, разтворил криле, вдигнал се във въздуха и полетял към рова, където жената го хранела от собствената си ръка. Когато забелязал, че е изоставен от водача си, Салвий се обезпокоил, приближил ладията до брега и скочил на сушата; държал обтегнат лъка и се канел да простреля лебеда, стига да може да го достигне. Като продължил нататък и открил птицата в крепостния ров, поставил стрелата и се прицелил. В същото време жената се приближила до прозореца, за да погали лебеда, и съзряла някакъв чужденец да се цели в него. Ужасена, тя се провикнала на гръцки: „Рицарю, заклевам Ви, не убивайте лебеда ми.“ Силвий Брабон, който чул да го призовават с тези думи в една дива и чужда страна, при това към него да се обръща жена на собствения му език, силно се смутил, отпуснал ръка от лъка и свалил стрелата от тетивата; след което попитал жената на гръцки какво прави в тази далечна дива страна. Тя обаче още повече се изплашила, като чула да я заговарят на майчиния ѝ език, и го поканила да влезе в крепостта, та да могат напълно да си изяснят нещата; а той с

удоволствие приел поканата. Когато той се озовал вътре, тя го разпитала за много неща и научила, че Юлий Цезар е отседнал в Клеве. Когато пък чула, че рицарят е от Аркадия, добила кураж и го подканила да ѝ се закълне, че ще ѝ помогне, „както трябва да се постъпва с вдовици и сираци“. След което му разказала всичките си приключения. Помолила го да я помири с нейния брат и като разпознавателен знак му дала златен идол, който някога Юлий Цезар ѝ бил поверил. Силвий Брабон обещал да стори своето и се върнал при господаря си в Клеве. Поздравил го от името на сестра му и му дал златната статуйка, която Юлий Цезар разпознал от пръв поглед. Сетне попитал Салвий къде я е намерил. Този разказал за живота и съдбата на сестра му и помолил за прошка. Цезар бил трогнат и съжалил за смъртта на зетя си, Карл Инах; след което поискал веднага да види сестра си и племенника си; Салвий Брабон с радост го отвел до крепостта Меген. Те се разпознали със сърдечна радост един друг; Салвий Брабон поискал младата Лебед, племенницата на императора, за жена и тя му била дадена. Сватбата станала в Льовен. Юлий Цезар предоставил на племенницата си и нейния съпруг обширна територия за херцогство, от морето с гората Соан и реката Шелде до поточето на име Лас. Брабон бил първият княз на това място и от него то е получило името си Брабант. На племенника си Октавиан императорът дал кралството Агрипина на Рейн, една обширна област.

На името на сестра си Германа той назовал Тонгерн Германия и пожелал Октавиан да приеме прозвището Германик. Оттогава немците се наричат германци.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.